

SPEJDERNES MAGASIN

Gaar vi fremad – saa dør vi,
gaar vi tilbage – saa dør vi,
lad os da gaa fremad og dø!

Baden-Powell.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Fiolstræde 19, Kbhvn. K.
Palæ 4526 og Palæ 5711

★

Korpsets egen
Forretning

3 gode Bøger

for Spejdere:

Vejledning til Brandværnsmærket
Kr. 0,40

Patruljearbejde, ny Udgave
Kr. 1.00

Thorkel Vøgg:
Skiteknik Kr. 5.75

★

Spejdernes

Lommebog 1946

I Slutningen af November udkommer Spejdernes Lommebog 1946. Bedre Lommebog for en Spejder findes ikke. Den indeholder foruden Kalenderstoffet, med Plads til Noteringer, en Masse nyttigt Haandbogsstof, som man har Brug for baade i Spejderlivet og privat. Enhver Spejder bør anskaffe sig den. Tal med din Tropsfører om en eventuel samlet Bestilling fra alle Troppens Spejdere eller bestil den direkte fra Depotet ved Indsendelse af Prisen Kr. 2,00 + 0,10 til Porto (evt. i Frimærker).

Det Danske Spejderkorps
Depot

Fiolstræde 19 - København K.

REDAKTIONEN

Billedet paa Forsiden viser Monumentet paa Vestre Kirkegaard for dem der faldt under Kampen den 9. April 1940.

Andetsteds i dette Nummer vil du finde Navnene paa de aktive Spejderførere, der satte Løbet til i Danmarks Frihedskamp — Billedet er taget under Godthaab-Divisionens Mindehojtidelighed for to af Divisionens Førere, der var blevet begravet i Ryvangen, Danmarks yngste Krigergravsted. — Det er Hensigten at opsætte en Mindetavle med de Faldnes Navne i Korpsets nye Hus; den skal for bestandig minde om, at disse Spejdere var blandt dem, der ydede den største Indsats for Danmarks Frihed.

(forts. Side 93)

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Telf. PALæ 4526 og PALæ 5711. Direktør Erik Østergaard træffes sikrest mellem Kl. 8—9,30. Kontortid 8—16, Lørdag 8—12 og desuden Mandag Kl. 19.30—21.30. Giro 2284.

DEPOT:

Det Danske Spejderkorps Depot, Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Telf. PALæ 4526 og PALæ 5711. Aabent alle Hverdage Kl. 9—17. Giro 82288.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN for Ulve og Spejdere. Redaktør: cand. mag. Torben Wolff. SPEJDESPORT for Førere og Røvere. Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig, Søgade 3, Sorø.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri, Montergade 2, Kbhvn. K. Telf. Central *10.493.

Spejdernes Magasin

November 1945

Nr. 9

29. Aargang

Vore faldne Kammerater

**Drenge, I Drenge som døde,
i tænde for Danmark i dybeste Mulm
en lysende Morgenrøde**

Kaj Munk

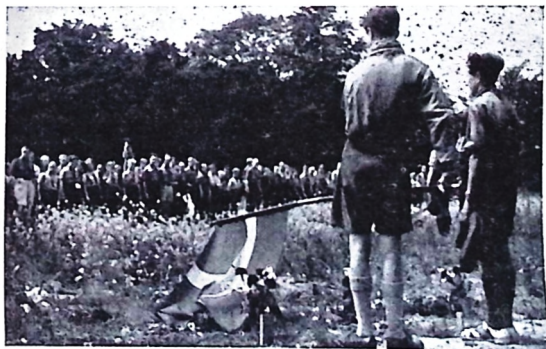
Tusinder af Korpsets Førere, Rovere og ældre Spejdere var med i Modstandsbevægelsens Rækker og ydede der en Indsats, som deres Spejderliv og Spejderfærdigheder gjorde dem særligt velegnede til, og der skal her i vort Blad lyde en Tak til dem herfor.

Men jeg kan ikke bringe denne Tak til dem alle, for en Del er ikke længere blandt de levendes Tal. De faldt som Ofre i Kampen for deres Idealer og for vort Lands Frihed. En Plade vil blive opsat paa Gilwell-Førertræningens Hytte og bære deres Navne frem gennem Tiden. Vi vil minde disse Kammerater, som satte Livet til i Danmarks Frihedskamp.

Knud Nørlem Andersen, 1. Skive.	
Orla Andersen,	Hornslet.
Jørgen Berthelsen,	Prins Hamlet.
Erik Caland,	4. Godthaab.
Aksel Christensen,	Hell. Div. Rovers.
Werner Christensen,	Birkerød.
Sven Aage Faber,	Glenterne, Nyk. F.
Per Egon Flodin,	5. Frederiksberg.
Preben Hagell,	1. Godthaab.
Torben Halkier,	Vedels Egne.
Harry Cecil Hansen,	3. Odense.
Orla Hedegaard,	1. Ulfborg.
Carl Heinz Hocke,	2. Frederiksberg.

E. Steen Larsen,	Fyns Div.
Gunnar Bendt Larsen,	Kr. II Trop.
Gustav Lumbye,	1. Kolding.
Karl Møller,	Hornslet.
Knud Pedersen,	Kong Erik.
Richardt Raetzel,	Nørrejydske Div.
Ebbe Rørdam,	Glenterne, Nyk. F.
Aage Søndergaard,	2. Silkeborg.
Edv. Frederik Sommer,	Poul Asmussens.
Frode Munch Vesterby,	Kong Hans.
Knud Henr. Nic. Vindel,	1. Haderslev.

Æret være deres Minde

VED LEJRBAALET

RYGER DU?

Ja, det kommer vel an paa, hvor gammel du er? Men ryger du, naar du er i Uniform? Det er en uskreven Lov indenfor vort Korps, at Spejdere ikke ryger paa offentlige Steder, naar de er i Uniform, men der er desværre i de senere Aar under Besættelsen en Del Spejdere, der har sat sig ud over denne Lov.

Det ser ikke godt ud med en Spejder, der har en Cigaret dinglede i Munden, og I maa da indrømme, at der er noget taabeligt i, naar man er ude paa Tur at trække frisk Luft gennem en Cigaret. Jeg ryger selv, saa det er ikke som Talsmand for »Bort med Tobakken«, jeg udtaler mig, men jeg ryger aldrig paa Ture med Spejdere eller paa offentlige Steder, naar jeg er i Uniform. Lad os være enige om, at det ikke hører til god Tone, og saa meget Karakterstyrke skulde vi jo da gerne have, at vi kunde tvinge os selv til at lade være med at ryge ved visse Lejligheder. Givet er det, at de, der ikke kan lade være at ryge i Uniform, ikke behøver at spare Penge sammen til Korpslejren.

VI BLIVER STADIG FLERE

baade flere Ulveunger og flere Spejdere. Men jeg synes der mangler lidt Facon over jer sommetider. Naar jeg ser, hvor smart og elegant Banderne og Patruljerne optræder ved Turneringerne, er jeg klar over, at I godt forstaar at føre jer rigtigt, og jeg synes, at I skulde lægge mere Vægt paa at gøre det samme til daglig.

Det ser godt ud, naar en Flok eller Trop kommer marcherende med ranke og frejdige Drengene, og selv om vi ikke er et militært Korps, er det jo nu engang nødvendigt at kende en lille Smule til Eksercits, naar man optræder saa mange sammen. Hvilken Trop ønsker mon til Sommer at komme sjaskende ind over Korpslejrens Paradeplads som en Portion Kartoffler, der er hældt ud af en Sæk og triller henover Grønsværet. Mon ikke de rigtige Troppe vil komme flot marcherende med Fane og Stander, ja maaske endog med Tromme og Signalhornsfanfare. Men det flotte Syn vil ødelægges, hvis ikke Troppen er i Stand til paa rigtig Vis at svinge ind paa sin

Plads og rette ind paa snorlige Rækker. Der skal være Facon over det, lidt af dette: »Her kommer vi!«

Jeg tror, at der er adskillige maalbevidste Troppe, som har sat sig for, at deres Trop skal være en af dem, man lægger Mærke til i Korpslejrene næste Sommer, og hvorom man vil sige: »Den Trop ser knagende godt ud! Hvem er det mon?«

RIDDERE OG VÆBNERE

vil der blive holdt en særlig Parade for i Lejren, og jeg gad vidst, om ikke ogsaa du kunde tænke dig at være med i denne Parade. Men det kræver naturligvis et Stykke Arbejde — ellers vilde Snorene jo ogsaa være uden Værdi. Og Paraden laves jo netop ogsaa for at se hvilke Spejdere og hvilke Troppe, der repræsenteres i Ridderne og Væbnernes Parade.

Snorene kommer man ikke sovende til; men I har hele Vinteren og Forsommeren til Raadighed, og i den Tid kan der naaes meget af dem, der vil sætte noget ind paa det.

SPEJDERLILJEN

sagde Lady Baden-Powell, finder man baaret af mange Folk, og det er ganske utroligt, hvad den betyder, naar man færdes ude i Verden. Møder man en med Spejderliljen, har man straks selv i et vildtfremmed Land en Ven, der vil hjælpe og raade en.

Jeg kom her til at tænke paa nogle Ord, som Rektor Hartvig Møller, den Mand, der indførte Spejderbevægelsen i Danmark, sagde ved Korpsets 35 Aars Jubilæum: »Spejderliljen skal kendes Verden over. Som det Røde Kors er kendt og respekteret som Tegnet paa Barmhjertighed, skal Spejderliljen Verden over kendes som Tegnet for Hjælpsomhed og Retsind.«

Hver eneste af jer kan gøre sit dertil ved altid at handle som Spejderloven byder jer.

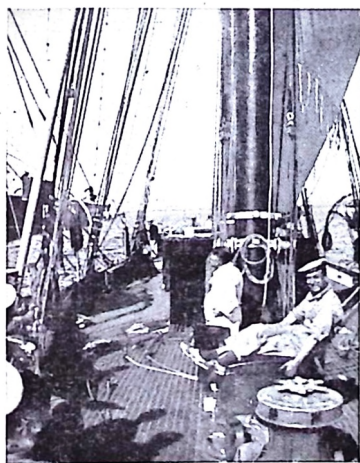

Farvel allesammen

I Septemhernummeret af Spejdernes Magasin bød jeg Jer allesammen Goddag og vel mødte. Denne Gang byder jeg jer alle Farvel og paa Gensyn!

Grunden til min saa pludselige Afrejse er den, at jeg har faaet Tilbud om at deltage i en videnskabelig Expedition, som Zoologisk Museum udruster til Vest- og Sydafrika. Og hvem tager ikke med paa saadan en Trip — jeg gør det i alt Fald!

Naar jeg nu saaledes forsvinder fra Arenaen i godt et halvt Aar, har I Krav paa at høre lidt nærmere om det Eventyr, der har lokket mig bort fra de hjemlige Kødgryder. De nærmere Omstændigheder er da disse: Med Danmarks største Motor-Yacht, den 280 Tons store M/Y »Atlantide« afsejler vi nu, først i Oktober til Afrika. Skibet ejes af Billedhugger Viggo Jarl, og foruden den 12 Mand store Besætning, hvoriblandt jeg allerede har fundet flere tidligere og en nuværende Spejder, er vi tre fra Zoologisk Museum, Dr. Anton Bruun, cand. mag. Jørgen Knudsen og saa mig. Turen gaar gennem Kielerkanalen først til England, hvor vi skal tage en engelsk Zoolog fra British Museum om Bord, og derpaa krydser vi den stormomsuste Biskaya, besøger Lissabon og paabegynder Indsamlingen af Dyr ved de Kanariske Øer, Kap Verdeerne og alle de mange Anløbspladser ned langs Vestafrika helt ned til Kap. Selvfølgelig tager vi ogsaa en Fangsttur op ad Floderne Nigieren og Congo. Fra

Kapstaden gaar det atter hjemad med Hjemkomst engang i Juni.

Formaalet med Turen er dels at skaffe videnskabeligt Materiale til Zoologisk Museum, men derudover er det en meget stor Fordel, at vi kan vise Dannebrog ude omkring i Verden saa kort Tid efter Befrielsen og tilmed i et saa fredeligt Øjemaal. Vi kommer til at sejle under Statsflag og saavel danske som engelske Myndigheder omfatter Ekspeditionen med meget stor Interesse.

Imens jeg er borte, har gode Venner lovet at føre Magasinet videre ad de Veje vi er blevet enige om, og jeg har lovet dem en Række Rejsebreve til Magasinet fra mit Togt saa vidt muligt et til hver Maaned, men her kan Postforbindelser og deslignende jo komme til at spille ind.

Indtil vi ses igen vil jeg ønske alle Læsere et hjerteligt Farvel — ogsaa I faar jo nok at tænke paa med Forberedelserne til Korpsleiren, som jeg haaber og tror, at jeg kan naa hjem til.

Paa Gensyn!

Torben

Redaktionen oplyser (Fortsat fra Side 90)

De Tropsblade, vi har faaet, viser, at der er naaet en Masse i Efteraaret og at I har Planer om endnu mere. Vi glæder os til snart at skulle udvide »Korpset rundt«. De fleste Blade er godt redigerede, men heraf skal vi forhaabentlig ikke slutte, at Resten ikke er gode? For vi mangler mange endnu, førend alle Byer i Landet er repræsenterede.

—0—

»Noget for enhver — god — Smag hos Magasinet Læsere« skal være Mottoet for mit Arbejde som Torbens Stedfortræder ved Redaktorens Skrivebord i de første fire Maaneder. Jeg haaber, at Tiden og Læserne vil bekræfte, at jeg har fulgt dette Motto.

Med Spejderhilsen
Moe.

Kender du ham?

Han ved ikke noget om Korpsleiren endnu. Men blad hen paa Side 98, saa kan du hjælpe ham.

En haard Prøve

efter Peter Freuchens Bog:
»MIN GRØNLANDSKE UNGDOM«

Med Tilladelse af Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag A/S

Der var kun faa virkelig mørke Dage i alle de mange Aar i det Arktiske. Jeg gik og gik, ingen Skagle bandt mig til en tung Slæde. Jeg var alene og satte bare den ene Fod foran den anden, op ad Høje, ned over Dale. Sult skærper alle Sanser, og skønt mine Bevægelser var ganske automatiske, og jeg var alt for træt til at sætte mig ned og hvile, arbejdede min Hjerne unaturligt hurtigt.

Det var i Grønland, langt, langt oppe i Grønland. Vi var taget ind over Bræen for at samle geologiske Prøver og slæbte selv vor Slæde, da Hundene kun vilde være i Vejen, jo mere vi samlede, desto tungere blev vor Slæde. Man ser meget, naar man selv er Trækdyr. Det er bedre, end naar man sidder og har hele sin Opmærksomhed henledt paa Hundene. —

Proviant og Petroleum var lagt ud til os i Forvejen, men da vi naaede Depotet, opdagede vi, at en Bjørn havde været der før os. Selv vor Konserves havde den taget. Bæstet havde tygget Daaserne til Stumper og ædt det hele. Den havde undersøgt Petroleumsdunken, men det smagte skidt; saa havde Dunken faaet saadan en Lussing, at den var sprunget læk.

Vi var i et Distrikt, hvor der hverken var Moskusokser eller Harer, ikke engang Ryper. Og Bjørnen, som havde besøgt Depotet før vi,

havde ikke ulejlignet sig med at vente, saa den kunde blive til Kogekød. —

Saa drog vi af Sted, med Sult i Maven og Panik i Hælene, Skridt for Skridt gennem den dybe Sne. Selerne skar i Skuldrene, og Sulten skar i Maverne. To Dage gik vi, tre. Det første Døgn, man sul-

ter, er man irriteret og gnaven. Den næste Dag forpint, men allerede tredje Døgn er bedre. Saa er man bare træt, Maven taler ikke med mere. Det fjerde Døgn og det femte — —

Vi havde slaaet Lejr, og mine Kammerater laa der og hvilede sig, men en Menu af Skindremme og Støvlesaal er forbandet. Jeg mente, jeg havde flest Kræfter, derfor gik jeg nu her ud med min Bøsse for at skaffe Føde eller i hvert Fald blive fri for at se paa deres Ansigter.

Jeg gik og gik. Der var Spor af Harer og nogle enkelte Ryper og Rener, men alt levende var borte. Jeg travede op og ned over Højene — det var ingen Fristelse at gaa tilbage og se de tre Kammeraters skuffede Øjne. Endelig saa jeg en Har!

Jeg var sikker paa, at hvis jeg ikke havde været saa rasende sulten, vilde jeg næppe have opdaget den. Et sødt lille, hvidt Væsen mellem Snedriverne og Klippestykkerne. Den kendte ingenting til Mennesker, kiggede uinteresse-

ret paa mig og fortsatte saa med at spise. Da jeg var kommet saa nær, at den syntes, det var nok, stak den af; men jeg fyrede, idet den forsvandt over Kanten af Klippen. Da jeg kom derhen, laa den død et Par Skridt fra mig.

Jeg følte det, som om jeg blev halet op af Havet, da alt Haab om Redning var ude. Jeg slængte den døde Hare over min Skulder. — En arktisk Hare vejer ca 4 Kilo — og jeg tænkte paa, hvad den betød for os. En hel Gryde fuld af Kød og Suppe til fire Mand. I min Lykkestemning var det, som om det var Maaneders siden, jeg sidst havde været rigtig mæt.

Jeg blev helt mat af Ophidselse, saa jeg satte mig ned paa en Sten og hvilede ud. Jeg sad og tænkte paa det Maaltid, der forestod os. Skulde vi spise det hele i Dag eller gemme noget til i Morgen? Det var bedre, om vi spiste os ganske mætte og saa vandrede saa hurtigt som muligt til vort næste Depot. Der var jo da ogsaa Chancer for, at vi kunde finde noget andet levende paa Vejen. Jeg sad og lagde Plan for Plan, alle baseret paa det Faktum, at jeg her havde skudt en Hare, og for en Time siden kendte jeg kun Sult. Til sidst rejste jeg mig og gik. Det var en stor og tung Hare, saa den tyngede paa min Skulder og generede min Gang. Det faldt mig saa ind, at hvis jeg skar den op, blev den saa meget lettere. Bag denne Idé var Tanken om, at jeg kunde spise den dejlige raa Lever og Lungerne og ikke dele dem med de andre, som laa og sultede i Teltet. Saa rødmede jeg for mig selv, skamfuld over at have svigtet Kammeratskabet i min Tanke. Men snart efter maatte jeg sætte mig ned og hvile, og saa kom Fristelsen over mig med dobbelt Styrke.

Det var dog mig, der havde skudt den Hare. Desuden, hvis jeg spiste mig mæt nu, saa vilde jeg blive stærkere og kunde tage fat meget bedre end de andre. Men jeg vidste samtidig, at hvis jeg tog den første Mundfuld, var jeg ikke i Stand til at holde op, før hele Haren var fortæret. Hvis jeg virkelig spiste den hele! — Jeg behøvede jo aldrig at fortælle mine Kammerater, at jeg havde skudt en Hare ...

Jeg tog mig sammen og gik videre. Jeg glemmer aldrig de Stemmer, der raabte til mig fra mit eget Indre. Jeg begyndte at synge for at

overdøve de Tanker, der brølede op fra min Mave. Jeg halvt sang og halvt græd, som jeg gik der og kæmpede med Fristelsen for at stjæle Maden fra mine tre Kammerater i Lejren. Det tog saa haardt paa mig, at jeg daarligt kunde flytte Benene. Hver Gang jeg tumlede til Jorden af Udmattelse, kunde jeg ikke tænke paa andet end min pinende Hunger. Saa fortalte jeg mig selv, at jeg kunde i hvert Fald skære Benene af Dyret og tygge paa dem, og da jeg var sikker paa, at der var ingen, der spiste Hareøren, kunde jeg da skære dem af til at tygge paa. Endelig besluttede jeg at opgive Kampen, nu overgav jeg mig og spiste det hele. Saa vilde jeg tilstaa for mig selv, at jeg egnede mig ikke for den arktiske Verden, jeg vilde rejse hjem og blive i Danmark.

Efter denne Beslutning blev jeg roligere, jeg sagde til mig selv: „Ja — men jeg vil vente, til jeg kommer op til den næste Bakketop!“ Der var noget, der sagde mig, at her var ikke det rigtige Sted at spise — jeg vilde vente til den næste. Og saadan gik jeg en Tid og narrede min Mave Gang paa Gang, men jeg vidste, at længe kunde jeg ikke staa imod. Endnu en Bakke — saa skulde det være, nu var det besluttet.

Og saa saa jeg ned i Dalen, der stod vort Telt, en lille, hvid Plet mod de brune Klipper. Det reddede mig fra at blive Tyv. Der laa mine Kammerater og hvilede og sov og ventede saa sikkert, at jeg vilde komme tilbage med noget. Jeg følte det, som jeg var blevet frelst fra selve Døden. Jeg er sikker paa, at havde jeg ikke set vort Telt netop i dette Øjeblik, saa kunde intet have hindret mig i at bedrage mine Kammerater og spise deres Mad. Og hvordan skulde jeg saa senere i Livet have holdt Ryngen rank?

Mine Kammerater, en Amerikaner, en Eskimo og en Dansker, saa mig komme og styrtede ud under ophidsede Hyl. Jeg var lige ved at tude, men jeg klarede mig dog, medens de andre gik i Gang med at lave Mad. Det blev en Fest, som om det var Juleaften. Men da endelig Haren var kogt, og vi spiste og drak Suppe, saa smagte det mig næsten ikke.

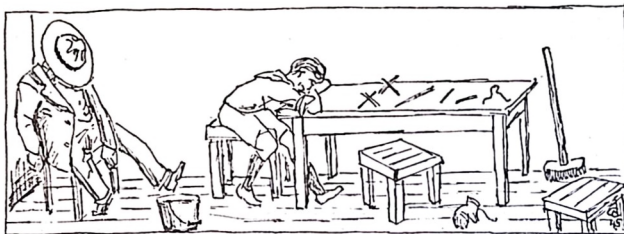
Det DAARLIGE Patruljemøde

Patruljeføreren har samme Dag ringet rundt til Spejderne for at meddele, at der er P. M. De, der ingen Telefon har, skal have Besked af nogle af de andre.

Mærkeligt nok viser det sig ved Mødets Begyndelse, at tre af Spejderne har faaet gal Besked. De to kommer en Time for tidligt (og er — utroligt men sandt — endnu ikke forbitret gaaet hjem), den tredje ankommer midt under Mødet. To af Patruljen er i reglementeret Uniform, tre har Plusfour (»da det var saa koldt paa Vejen herved«), en kunde ikke naa at skifte, og en siger, at Uniformen er i Vask.

Og hvorledes er Programmet?

1. Man falder omsider til Ro; de der har Patr.- og Tropskontingent med, betaler — de andre betaler ikke.
2. Man forsøger forgæves at lave 7 svære For-

og er — utroligt men sandt — endnu ikke forbitret gaaet hjem . . .

3. 10 Morsebogstaver, som Spejderne har skullet lære hjemme, gennemgaaes; Peter sendes hjem, da han stadig ikke kan dem.
4. 5 Knob læres (bindes med Sejlgarn).
5. Baaltyper og Brobygning gennemgaaes.
6. Den ny Mand høres i Spejderproven, som han har læst paa hjemme. Resten af Patr. lytter interesseret til og giver sit Besyv med.
7. Der høres i Spejderloven — ved Haandsoprækning (!)
8. Man fejrer, skælder ud i Lokalebogen og gaar hjem.

Det GODE Patruljemøde

Patruljeføreren har i god Tid i Forvejen givet alle Besked om, at Mødet undtagelsesvis ligger paa en anden Ugedag, men paa samme Tidspunkt.

Søren kommer desværre 5 Min. for sent. Det er anden Gang i Løbet af en Maaned. Sker det een Gang til, laases Døren, og han kommer ikke ind.

Alle er i reglementeret Uniform; da det er koldt, har et Par Stykker taget Plusfour over de korte Bukser paa Vej til Tropslokalet.

Og hvorledes er Programmet?

1. Patruljen samles paa Slaget, Patruljeraab og Patruljesang. P. F. gennemgaaer Uniformerne.
2. Man sætter sig omkring Bordet og synger en Sang (Spejder- eller Vandresang).
3. Dagbogsreferat fra sidste Møde eller Tur læses højt af den, der har skrevet det. Kontingenter betales. Næste Patruljetur diskuteres (saa P. F. og P. A. kan lægge et Program, der saa vidt muligt tager Hensyn til alles Ønsker).
4. En kort og klar Repetition af det, der blev lært paa sidste Møde.
5. Sang: Jylland mellem tvende Have.
6. Nødhjælp: En enkelt eller højest to Forbindinger laves, og der gives lidt Teori — efterfulgt af en praktisk Øvelse, som kunstigt Aandedræt, Brandmandtag, Brugen af Forbindspakken eller lignende.
7. Et enkelt Knob læres (bindes med Knobreb) og demonstreres i Praksis.

PF instruerer — PA snokker Spejderprove med den nye.

8. Et eller to Punkter af 2. Klasses-Proven eller et Duelighedstegn gennemgaaes af P. F., mens P. A. snakker Spejderprove med den ny Dreng.
9. En halv Times Morse-Domino, Morse-Kimsleg, Morse-Firkort el. lign.
10. Sang: Spejderbror, her er min Haand.
11. P. F. gengiver med egne Ord Meningen med § 10 i Spejderloven (Litteratur: Roland Philipps: »Spejderloven«).
12. Oplæsning af en god Drengebog. Imens snitter Patruljen videre paa den Træske, som blev paabegyndt ved sidste P. M. Hvis bliver bedst?
13. Afslutning med bestemt Spejdersang eller Fædrelandssang.

Inden man gaar, fejres der, Bøgerne paa Reolen ordnes, Spandene i Køkkenet tømmes, P. F. skriver i Lokalebogen. Farvel og paa Gensyn!

Ja — her har du saa de to forskellige Patruljemøder, det gode — og det daarlige. Hvad det er, der gør det ene godt og det andet daarligt, vil du sikkert med lidt Omtanke selv kunne finde ud af. Nu kender du Forskellen, hjælp du saa med til, at det kun er gode Patruljemøder, der findes i din Patrulje.

Fra „Dronningestolen“ til Kongestolen

Sydsjællands Divisions Stafetløb paa Kongens 75 Aars Fødselsdag.

Starten fra Moens Klint.

Klokken 4.00 præcis om Morgenen den 26. September stod en lille Ulveunge — Tom — fra Moens Flok en Meter fra Skranter parat til Start. Maanen skinnede ned over Klinteskovens lyse Bøge og 100 m under os, hørte vi Østersøens Brusen. Blitz-Lampens Blink var Signalet til Start, og saa gik Turen ad de stejle Trapper og Skrænter ned til Korevejen. Her stod en stor Spejder parat og snuppede Stafetten, der var en udhulet Birkerafte med et flot Dokument indeni. I susende Fart gik det nu ind med Stege — men der var jo 21 km, saa Stafetten passerende gennem 37 Spejdere og Ulve før Stafetten paa Stege Torv blev overleveret til en Skovmand fra Præstø. Kl. 6,01 forlod Stafetten Møns Jord. Kl. 7,15 passeredes Vordingborg — 9,10 Næstved — 10,40 Faxe — Kl. 11,50 Køge — Kl. 14 Roskilde og Kl. 15,57 afleveredes Stafetten efter en Løbetur paa 191 km i Hofmarskallatet paa Amalienborg.

Da vi kom til Hjørnet af Vesterbrogade og Værnedamsvej, kom vi til Kongens Rute. Her fik Stafetten Lov at smutte frem ad den afspærrede Rute. Det ventende Publikum fik en naturlig Udlosning for deres Hyldestraab, og under Turen til Amalienborg fik Spejderne en øredøvende Hyldest — saa meget, at en af Spejderne forskrækket vendte sig om, for han troede Kongens Bil var lige bag ved.

De to Glostrupdrengene, en Ulv og en Spejder, der havde løbet den sidste Etape i København, havde jo haabet paa at faa Lov til at aflevere Stafetten til Kongen selv, men da Kongen paa dette Tidspunkt endnu ikke var kommet hjem fra Koreturen, kunde det ikke lade sig gøre.

De to Glostrupperne maatte nøjes med en »Første Parket« lige ved Indgangen til Slottet. Her stod de et Kvarter efter Kongens Ankomst og haabede, men da Dørene til Balkonen lukkedes mente

de, at alt var forgæves og forsvandt i Mængden. Pludselig kom en Betjent hen til Kontrolvognen og meddelte, at Kongen ønskede at tale med de to Glostrup-Drengene, der havde været inde paa Slottet, og nu begyndte der en formelig Jagt paa Slotspladsen og de tilstødende Gader — men det var haabløst. Drengene var og blev væk. Da et Kvarter var gaaet, turde man ikke vente længere. Divisionschefen tog to Taastrup-Spejdere, der havde været med paa hele Turen og gjort en god Indsats og hjulpet, naar det kneb at klare Distancen for en Mand — og gik med dem ind paa Slottet, hvor han fik Kongens Adjudant til at spørge, om Kongen ikke vilde modtage de to Taastrupper i Stedet. — Det vilde Kongen gerne, og saaledes gik det til, at Bent Rasmussen og Aage Petersen kom ind til Kongen og Dronningen, hvor de var i 3—4 Minutter.

Vi lader Aage selv fortælle om denne Oplevelse

(Fra »Roskilde Amtstidende«).

Da vi havde faaet at vide, at Kongen vilde tale med os, skyndte vi os op i Palæet. Vi kom først ind i et Gemak, hvor der var nogle Tjenere, ja, Adjudanten stod der ogsaa. Derefter kom vi igennem et Forværelse, der var helt fyldt med Blomster, og saa ind i Kongens Arbejdsværelse, hvor baade Kongen og Dronningen opholdt sig. Kongen trykkede os i Haanden og sagde: »Det var en Skam jeg ikke fik fat paa Leif« — det var jo ham Glostrupdrengen, der afleverede Stafetten — og saa tog Kongen Birkeraften med Adressen, der laa paa et lille Bord, og sagde: »Men den her er jo ogsaa Bevis nok.« Kongen røg paa en Cigaret og smilede og talte som et ganske almindeligt Menneske. Vi blev spurgt ud, om vi var trætte i Benene af at løbe, og om vi var sultne. Dronningen undrede sig særligt over, at der ogsaa havde været smaa Ulveunger med i Løbet.

— Sagde du slet ikke noget?

— Jo, vi stod og snakkede halvvejs i Munden paa hinanden.

— Kongen og du?

— Nej, Bent og jeg. Vi var jo ikke saadan forberedt paa at skulle i Audiens hos Kongen. —

Der er sikkert nogle af Jer andre, der er misundelige paa Aage og Bent — og ikke mindst Glostrupperen Leif!

...og Maalet

Til Korpselejr paa

Til Sommer er det 11 Aar siden, Korpset holdt sin sidste store Lejr, saa nu er det paa Tiden, at vi igen kalder alle Troppene sammen — og denne Gang bliver det til den største Spejderlejr, der nogensinde har været holdt i Danmark.

Det bliver en mæglig Spejderoplevelse

at deltage, saa derfor maa I allerede nu reservere Dagene.

Lejren aabnes Lørdag den 27. Juli og varer til Mandag den 5. August. Hvad Lejren vil komme til at koste, ved vi endnu intet om, men det er klogt at begynde at spare sammen allerede nu.

Lejren kommer til at ligge udenfor København paa Ermelundssletten, hvor Jubilæumslejren i 1935 og Jamboreen i 1924

ogsaa blev afholdt, men denne Korpselejr bliver endda større end Jamboreen.

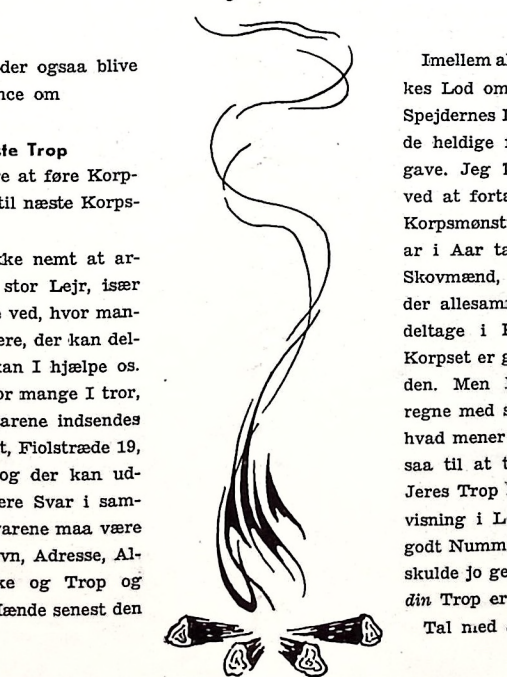
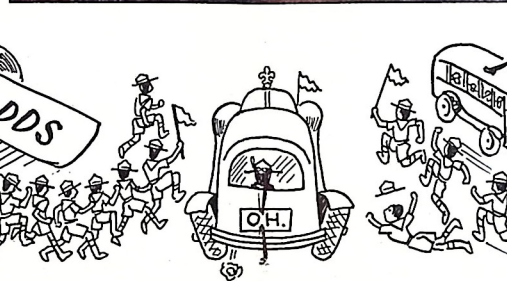
Naar I læser dette Nummer af Magasinet, er vi i fuld Gang med at lægge Planerne for, hvad der skal ske, men saa meget kan jeg sige allerede nu, at Tiden daarligt kan slaa til. Selvfølgelig skal vi have en af de helt store Terrænlege, der i sig selv er en enestaaende Oplevelse, og desuden Konkurrencer og Udflugter og Lejrbaal i Ulveda-

konkurrence vil der ogsaa blive og en Konkurrence om

Korpsets dygtigste Trop

der faar den Ære at føre Korpsets Stander indtil næste Korpselejr.

Men det er ikke nemt at arrangere en saa stor Lejr, især saalænge vi ikke ved, hvor mange Tusind Spejdere, der kan deltage. Men her kan I hjælpe os. Lad os høre, hvor mange I tror, der deltager. Svarene indsendes til Korpskontoret, Fiolstræde 19, København K., og der kan udmerket være flere Svar i samme Konvolut. Svarene maa være mærket med Navn, Adresse, Alder, Korpsmærke og Trop og maa være os i Hænde senest den 1. December.

Alle Mand af Hüs!

JULI 1946

16	Tirsdag
17	Onsdag
18	Torsdag
19	Freitag
20	Lørdag
21	5. Søndag e. Trinitatis
22	Mandag
23	Tirsdag
24	Onsdag
25	Torsdag
26	Freitag
27	Lørdag
28	6. Søndag e. Trinitatis
29	Mandag
30	Tirsdag
31	Onsdag

«Ormemaaned»

AUGUST 1946

31 Dage

1	Torsdag
2	Freitag
3	Lørdag
4	7. Søndag e. Trinitatis
5	Mandag
6	Tirsdag
7	Onsdag
8	Torsdag
9	Freitag
10	Lørdag
11	8. Søndag e. Trinitatis
12	Mandag
13	Tirsdag
14	Onsdag
15	Torsdag

KORPSELEJR

Kong Haakon 1. 1872

De lyse Nætter ophører

KORPSELEJR

Pring Knud 1. 1900

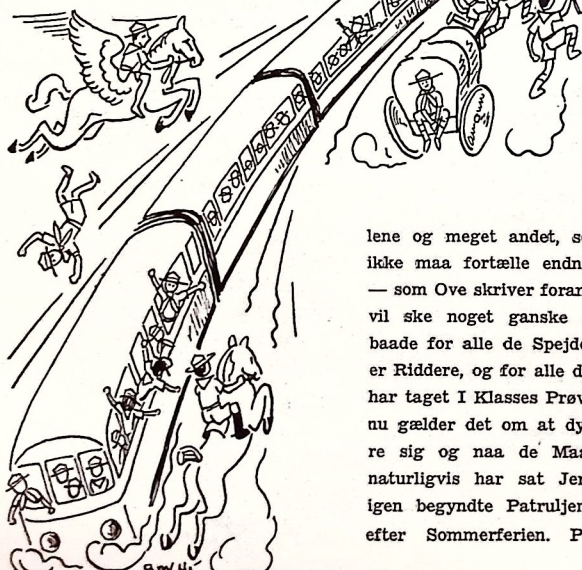
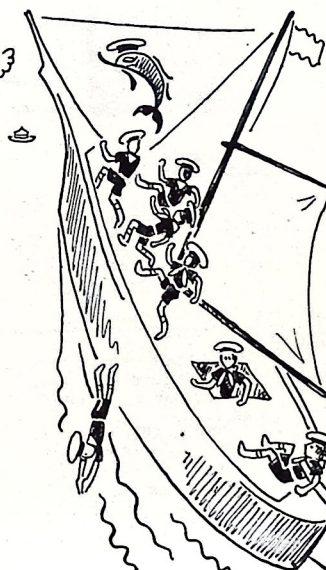
Jeres Deltagelse, for jeg kan love Jer, at Korpselejren vil blive

din største Spejderoplevelse.

Erik Østergaard.

Her ser du de to Sider i Spejdernes Lommebog, som du skal bruge, naar du reserverer Dagene til Korpselejren. (Men jeg kender en hel Del, der ogsaa vil lære Datoerne udenad).

SW 45.

Ulvenes Sider

Peter

Bent

Gert

3 dygtige Ulveunger

Her ser du Billedet af tre Bandedførere, der har gjort deres Flok Ære, idet de alle tre har taget alle de tolv Duelighedstegn. Deres Navne er: Peter Dahl og Bent Ottesen, Taastrup 2. Flok, samt Gert Hilmar Nielsen, Ivar Hvitfeldts Flok, Køge. De er nu alle tre rykket op som Spejdere, og ligesom de mange andre Ulveunger, der er rykket op i dette Efteraar, haaber de at kunne gøre en god Indsats i deres Patruljer, selv om de jo foreløbig er yngste Mand i Patruljen.

En Good-Turn

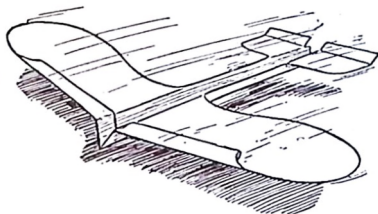
Ved Morgenbordet var Peter Ulveunge i usædligt godt Humor.

»Jeg har gjort min Good-turn i Dag,« sagde han.

»Naah! Allerede?« spurgte hans Far.

»Ja, jeg stod ved Laagen og hørte Hr. og Fru Jensen tale om, at de tvivlede paa, om de kunde naa 8,15, og saa slap jeg Bulldoggen ud og saa naaede de rettidigt til Toget.«

En Papirflyver

Denne lille Papirflyver kan du nemt lave, og har du faaet den afbalanceret rigtigt, vil du se, at den har en fortrinlig Flyveevne.

Tag et Stykke ikke for tyndt Papir paa ca. 25—30 cm og fold det midt over. Fold saa tilbage fra begge Sider, ca. 1 cm fra Midtfolden som vist paa Fig. 1 og fold saa igen til den oprindelige ene Fold.

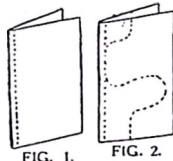

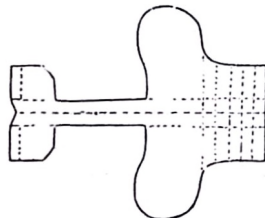
FIG. 1.

FIG. 2.

Derpaa skærer du Omridset ud som angivet paa Fig. 2; læg derpaa det helt udfoldede Papir glat ned og fold Forpartiet op ved Hjælp af smalle Folder som vist paa den store Tegning,

indtil Snuden flugter med Vingernes Forkant.

Klip en V-formet Udskæring i Halen og giv det yderste af Halen en Fold opad. Der gives saa Vinger og Hale den rigtige Vinkel i Forhold til Kroppen, mal R.A.F.-Mærker paa Vingerne — og din stolte Flyver er færdig til Prøveflyvning.

Historien om min gode Ven Algernon

Af Robert Baden Powell

Nu skal jeg fortælle dig en Historie om Algernon.

Algernon var en af mine bedste Venner i Indien. Han var et stakkels forældreløst Barn — saa vidt jeg kan skønne. Jeg fandt ham langt inde i Junglen og kunde intet se til Forældrene.

Derfor bragte jeg ham med mig hjem og fik ham paa Kost; han trivedes godt og var snart vokset op til en stærk og sund Yngling. Han var mere livlig end den værste Ulveunge, men han var samtidig lige saa flink som den bedste Ulveunge til at øge sin Styrke og Erfarenhed. Det eneste, der er at sige, er, at han ikke var en Ulveunge, men et Grisebarn, et ungt og livsglad Vildsvin.

Han gik løst omkring i min Have, men han kunde hurtigt trække sig tilbage i god Orden til en tæt Busk, hvorfra han — naar han ansaa al Fare for at være drevet over — kom luntende frem, mens han nysgerrigt betragtede alt og alle med sine nærsynede Øjne.

Der laa i Haven en gammel Træstub, rundt om hvilken han plejede at øve sig i Hurtigløb, og som oftest gik i 8-Tal, fordi han jo paa den Maade mente, at han i særlig Grad trænede sin Hurtighed og Smidighed.

Han plejede at komme, naar jeg kaldte paa ham, men han vilde ikke lade mig faa fat paa sig — han var mig altid for hurtig. Hvis min indfødte Tjener kom med hans Mad, nærmede han sig nok saa kækt, og saa snart Skaalen var blevet stillet foran ham, plejede han at fare los paa Manden og forsøge at hugge ham i de nøgne Ben med sine smaa søde Hugtænder — den utaknemmelige lille Slyngel!

— Naar et Vildsvin er fuldt udvokset, er det et meget farligt Dyr. Om Natten kommer det frem fra Junglen og roder og skraber rundt i Afgrø-

derne paa Marken og gør derved stor Skade. Naar saa de Indfødte søger at jage den væk, sker det ikke sjældent, at Vildsvinet gaar løs paa dem, vælter dem omkuld og prøver at dræbe dem med sine frygtelige Hugtænder.

Det er en meget yndet Sport blandt Officererne i Indien at ride ud og hjælpe de Indfødte med at jage Vildsvinet. Jagten foregaar til Hest, Bevæbningerne er et Spyd, hvormed man søger at dræbe Vildsvinet, naar man har indhentet det.

Men et Vildsvin er frygtelig hurtigt og smidigt, det løber næsten saa stærkt som en Hest, og det kan klare de værste Forhindringer. Det er altsaa ikke saa ligetil en Sag at indhente det, og tit og ofte gaar Jagten i Timevis over Stok og Sten over Sletter og gennem Jungle.

Hvis saa Vildsvinet omsider bliver indhentet, sker det ofte, at det vender Front mod Forfølgeren og faar ham kastet af Hesten og med Hugtænderne søger at gøre det af med ham. Selv er jeg mere end een Gang blevet kastet af Hesten paa den Maade.

Nogle Gange ser Vildsvinet sit Snit til at smutte ind i en Kløft eller et Buskads, hvor man ikke kan følge efter paa Hesteryg. Saa maa Jægeren springe af og følge efter til Fods — og er der noget, der er nervepirrende, saa er det det! Tænk dig at liste rundt i et tæt Buskads med et langt Spyd i Haanden i et Mørke, hvor man næppe kan se en Meter frem for sig.

— Naa, stakkels lille Algernon naaede aldrig at blive et stort og ondsindet Vildsvin. En Dag sporede nogle Hunde ham i Haven, jagede ham næsten til Døde og bed ham saa slemt, at vi maatte slaa den lille Stakkel ihjel, for at befri ham for mere Pine.

Saaledes døde Algernon.

Baden Powell 1. februar

Nogle Indtryk fra NEUENGAMME

Det er velkendt, at der var et meget stort Antal aktive og tidligere Spejdere mellem de mange Danske, der sad fangne i Fængslerne, var internerede i Froslev eller var deporteret til Konzentrationslejre rundt om i Tyskland.

En af disse gamle Spejdere, Læge BØRGE NÆSTED, tidligere Tropsfører for 1. Charlottenlund Trop, har i et Brev fortalt mig om sine Indtryk fra Neuengamme, et Brev som jeg hermed lader gaa videre til Læserne af »Spejdernes Magasin«.

Red.

Kære Torben!

Du spørger, om jeg vil skrive lidt om, hvad det betød for mig, at jeg havde været Spejder, da jeg kom til Konzentrationslejren i Neuengamme. Det er jo ikke saa let at svare paa. Jeg tror selv, at det har betydet meget. Vi har jo som Spejdere vænnet os til at sove, spise og vaske os under primitive Forhold. Vi har vænnet os til ikke at blive forbløffet, naar vi staa overfor en vanskelig Situation, men se at faa saa meget ud af den som muligt, og sidst men ikke mindst betød det meget for mig personligt, at jeg havde lært, hvad det betyder, at man holder sammen, ubrydeligt sammen, naar Vanskelighederne kommer.

Efter alt at dømme var det ikke Meningen, at nogen af os skulde have været levende hjem. Kosten var langt under Sultegrænsen, saa næsten alle Fangerne sultede konstant. De, der stod for Maduddelingen, stjal af Maden og gav det til deres Venner, der saa til Gengæld maaske skaffede dem Tobak eller varmt Tøj. Dette gjorde jo yderligere de fleste Fangers Sult værre, og mange prøvede da ogsaa at stjæle fra andre. Det var netop det, Tyskerne ønskede — at Fangerne skulde ligge i Kiv og Strid indbyrdes, saa var de nemmere at holde Styr paa. Det Tøj, vi fik udleveret, da alt vort eget Tøj blev taget i Forvaring, var det usleste, jeg har set. Ingen kunde holde Varmen i det, selv ikke inde i Barakkerne. Om Natten havde vi som Regel kun et eller to tynde Tæpper, saa Kulden fulgte os med i Seng.

Jeg arbejdede det meste af Tiden dernede som

Transport af Muselmænd d.v.s. de stærkest udhungrede af Fangerne

(Efter Bogen »Danske i tyske Konzentrationslejre«)

Overlæge ved et Lazaret — Revier blev det kaldt — hvor jeg havde 550 Patienter, men kun 275 Senge. Efter Lejrens Forhold var dette godt. Paa de fleste af de andre Revierer, var der baade 3 og 4 i hver Seng. Sengene stod 3 ovenpaa hinanden og stod meget tæt. Vi havde kun meget lidt Medicin og Forbindsstoffer og manglede næsten altid Bedøvelsesmidler, saa jeg opererede ofte 20—30 Patienter om Dagen ganske uden Bedøvelse. I det hele taget kunde vi under de elendige Forhold ikke gøre, hvad vi vilde, for at hjælpe vore syge Kammerater, men prøvede dog at staa dem bi saa godt som muligt. Patienterne var selv klar over, at det var umuligt at udføre virkeligt forsvarligt Lægearbejde, og de var rørende taknemmelige, naar vi endelig kunde gøre noget godt for dem. Det var en stor Hjælp, at vi fra Dansk Røde Kors havde en Del Medicin. Uden det havde det hele været haabløst. Vi Danske og Nordmændene fik Mad fra Dansk Røde Kors; det hjalp os, saa vi ikke altid behøvede at sulte, og vi kunde endog give noget Mad til de af de øvrige Fanger, der trængte mest til det. Jeg husker en prægtig belgisk Spejder paa 17 Aar, der hver Dag fik noget extra Mad af os Danske. Hans Taknemmelighed var rørende, og han gjorde alt, hvad han kunde for at hjælpe mig paa Operationsstuen, hvor han var Hjælper. Han spiste aldrig selv den Mad, han fik, førend han havde givet sin jævnaldrende Ven, en Franskmand, der ogsaa hjalp paa Operationsstuen, det halve.

Du kan tænke dig, hvad det vil sige, altid at give en anden det halve af en meget haardt tiltrængt Extraration. Det var en Spejder, jeg aldrig glemmer. Jeg haaber, at han har klaret sig, saa han nu er hjemme i Belgien.

Jeg traf mange andre Spejdere. Tydeligst husker jeg den Dag, da jeg talte med et Par ungarske Spejdere fra Budapest; de arbejdede som Skræddere i Lejren. De var meget glade for at opfriske gamle Minder fra Jamboreen i Gödöllő i 1933. Det var mærkeligt at tale om den dejlige Tid i Ungarn her midt i en uhyggelig tysk Kon-

Undsætningen er kommet — Friheden er vundet!

(Efter Bogen »Danske i tyske Konzentrationslejre«)

Norske Spejdere samler Brænde

Som en Tak for Pakkerne, Danskerne sendte til Norge under Krigen, ydede de norske Spejdere en storstilet Good-turn over for det danske Folk: Indsamling og Transport til Danmark af store Mængder Brænde mod Vinterens Kulde. Her er et kortfattet Referat af Hovedtrækkene:

2 spejdere fra 1. Lilleaker tropp fikk ideen og gikk til vedutvalget (hvor de omtrent ble smidt ut, da vedchefen nettopp hadde hatt stor pressemodtagelse i anledning den prekære vedsituation!). Guttene allierte sig så med en avis. Så begyndte det. Andre spejdere tilhjulps. Opslag i avisene. Oprettet en rekke mottagelsessteder i byen. En rekke jernbanevogner blev opsatt utover landet. Alle mann av huse med et knippe ved. Folk kom overveldende. Biler måtte skaffes for å få veden frem til bryggene. Guttene oprettet eget kontor med tjeneste døgnet rundt. Flere biler og flere folk. Folk tok ikke bare knipper med, men favnevis. En vaktmester i et stort kompleks med centralfyr satte et opslag: »Til vinteren fyrer vi først daglig kl. 16,15 (istf. kl. 16,—); den ved, vi slik tjener op, går til danskene. De, som ikke er enige, setter sitt navn på denne liste!« Andre fulgte eksemplet. Vanskeligheter med å skaffe båter — og laste dem. Det blev så altfor meget, antagelig 4—5 tusen favner. Så måtte de chartre egne båter. Det kostet etterhvert penge, ca. 100,000 kr. Guttene skaffet også det etterhvert. Det flöt etterhvert danskeved i kjempehoier rundt på bryggene.

Hvordan veden kom frem og blev overleveret til den danske innenriksminister, kjenner I vel bedre til enn jeg. Det var altså 2 spejdere!

centrationslejr, men man glemte for en Stund, hvor man var, indtil man pludselig kom til »Bevidsthed«, da et Par SS'er opdagede os og krævede »Tempo« i Arbejdet, samtidig med at de gennede mig væk med deres ejendommeligt »slaaende« Argumenter.

Der var ogsaa adskillige danske Spejdere dernede. Flere af dem gjorde et stort Arbejde som Plejere og Hjælpere paa Revieret.

Naar jeg nu sidder og tænker tilbage paa hele denne Tid, er det mange uhyggelige og triste Minder, der kommer til mig, men jeg tænker ogsaa paa de mange prægtige Mænd, jeg lærte at kende dernede, Mænd, der havde sat alt ind i deres Kamp for, at Sandhed og Ret atter skulde komme til at raade i deres Fædreland. Jeg fyldes ogsaa af dyb Taknemmelighed, mod alt, der søgte at hjælpe os dernede og især at hjælpe vore syge Kammerater. Dansk Røde Kors har gjort et enestaaende Arbejde hele Tiden, bistaaet af det danske Udenrigsministerium. Uforglemmelig og ufattelig er ogsaa den Indsats, der blev ydet af den svenske Spejderchef, Grev Folke Bernadotte og af Svensk Røde Kors. De fik — som du vel vil vide — samlet alle danske og norske Fan-

ger fra tyske Tugthuse og Koncentrationslejre sammen i Neuengamme og fik forbedret vore Forhold og i særlig Grad forbedret Revieret, saa vi tilsidst havde saa gode Arbejdsforhold dernede, som man nu kunde skaffe paa dette Sted. Nu var det dejligt at arbejde som Læge. Nu kunde man virkelig hjælpe, og nu kunde Patienterne mærke, at der blev gjort alt, hvad der kunde gøres. Denne good-turn skal vi aldrig glemme Grev Folke Bernadotte for.

Senere lykkedes det at faa de mest syge Fanger transporteret til Sverige, hvor de kom under en haardt tiltrængt Pleje under menneskelige Forhold. Og senere kom vi jo saa selv afsted, de fleste af os til Sverige. Jeg tænker ogsaa paa alle de Mennesker, der hjalp os medens vi sad i Fængslet, med Mad, Bøger, Tobak o. s. v. og paa alle dem, der hjalp os, medens vi som Gidsler kørte i de tyske Transporttog gennem Jylland.

Ja, en grim Tid er forbi, men det er blevet mere klart for mig, end nogensinde før, at skal vi gøre noget til, at den nye Verden skal blive bedre at leve i, maa vi holde fast ved vore Spejderidealer, og søge at leve efter Spejderloven.

Lad os begynde med os selv!

Bo.

Rapport fra Aalborg Søspejdere

Sommerturen 1945 gik rundt om Mors. Turen forløb godt indtil Løgstor Bredning paa Vejen hjem. Turen blev ledet af T. A. Jørgen Erik Christensen og Willy Andersen. »Alken« maatte her paa Grund af Uvejr søge Ly under Aggerholme nord for Løgstor. En Journalist fra Løgstor fik dette til at blive en mægtig Drukneulykke i Avisen.

Sagens Akter er følgende:

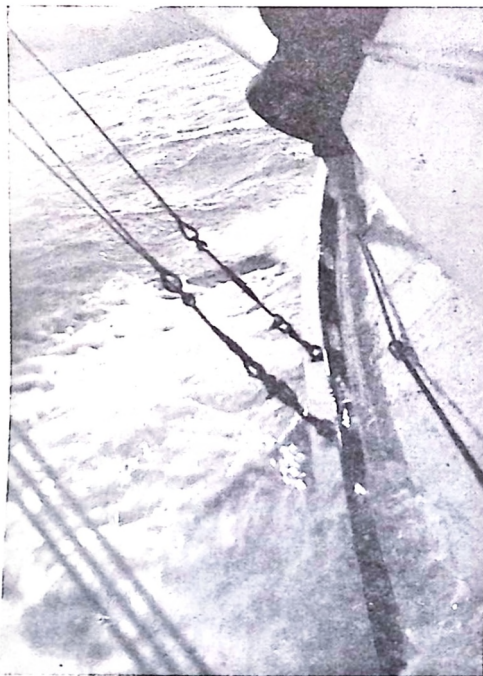
»Alken« og »Albatros« startede Søndag Morgen fra Fur med Kurs Syd om Livo mod Løgstor. Ud for Spidsen af Livo (Livtap) blev Baadene overrasket af et temmelig hårdt Uvejr, hvorved Baadene tabte hinanden af Syne. »Alken« løb for

Folket Nord om Livo mens »Albatros« gik Syd om Livo ind til Løgstor. Udfor Agger Holme kastede »Alken« Anker, for at Drengene kunde komme ind og blive tørre. Drengene blev indkvarteret paa nærliggende Gaarde.

At Drengene har regnet dette for en ikke usædvanlig Begivenhed viser den Omstændighed, at de efter 5 Timers Søvn gav sig til at spille Kort, som om intet uregelmæssigt var passeret. Avisernes Omtale maa derfor nærmest betragtes som en Storm i et Glas Vand.

Viggo Nielsen,
Tropsfører.

Hobro Søspejdertrop

»Mary-Ann« paa Togt

har i den forløbne Sommer arbejdet støt. I Sommerlejren var der en meget fin Mødeprocent og Lejren fik et udmærket Forløb i det bedst tænkelige Vejr. Troppen har deltaget i flere Konkurrencer og Kapsejladser med godt Resultat, saaledes blev i Sommerens Løb vundet 2 Pokaler, et 1ste og 2den Præmie i Mariagerfjordens Sejlklubbers Konkurrencer.

Troppens Medlemstal der i Sommerens Løb har været oppe paa 30 Mand er bragt ned til 20 Mand.

Planerne om at oprette en Ulveflokk er desværre strandet af Mangel paa Førere.

Jungmændene har arbejdet godt hele Sommeren og kan snart aflægge den sidste af deres Roverprøve. Tre Mand har saaledes i Efteraaret sejlet 30 Sømil alene i aaben Baad. Det var Ture der krævede Snarraadighed og Koldblodighed, men Hobros Jungmænd synes at være i Besiddelse af dette, for de bestod alle.

En ny Generation af Førere skal nu til at lede den kun 2-aarige Trop, idet omtrent hele Staben bliver indkaldt til Militærtjeneste til Efteraaret.

Troppen har nu Materiel for flere Tusinde Kr., den sidste Nyanskaffelse er den 4 Tons store »Mary-Ann«, som vi har faaet fat paa i Stedet for 3-Tonneren »Kvik«, som blev solgt.

Vor Flaade bestaar nu af 2 store Sejlbjoller, en Slæbejolle samt »Mary-Ann«, der med Lethed rummer hele Troppen, men ogsaa benyttes meget til Patruljefartøj, fortrinsvis af Jungmændene.

Den 22. September var Troppens 2 Aars Fødselsdag, og den blev rundet med stor Tillid til Fremtiden efter gode Erfaringer fra 2 Sejl-sæsoner.

I Løbet af Sommeren er det lykkedes at skaffe et godt Tropslokale samt et udmærket Baadehus, begge Dele stillet til Raadighed af Tropsraadsformanden, Købmand A. C. Nielsen. Bjarna.

Ved Spejderbaalet

Af P. Sørensen-Fugholm — Tegning Chr. Hoff

Ved venlig Imødekommenhed fra Red. Mogens Barfoeds Side kan vi her præsentere jer for et Digt af P. Sørensen-Fugholm, Poet og Kullemand. — Som I vil se, afviger dette Digt en hel Del fra de fleste andre, men netop den Naivitet og Ubehjælpsomhed, der kendetegner P. Sørensen-Fugholms »Produkter«, viser klart, at Viggo Barfoed, Skaberen af denne berømte Skikkelse, var en sand Humorist. Red.

Spejdere med den brede Filtehat
med de bare Knæ og delvis Laare!
Baalet har du tændt, og jeg har sat
omkring samme frydende mig saare.

Spejder! Du i mange Ting har traadt
Vejen frem, og sukke maa vi Æltre;
for det frie Lejrliv blev vi snodt,
men saa meget destod mere hellere

ser vi Jer, det raske unge Kul
mase paa og tænde Baalets Lue.
Mod den mørke Himmel luer Guld,
Stjerner drysser ned, et herligt vue! !

Legte vi med Ild, da vi var Dreng,
bildte de os ind, at der var Fære
for en Kattharstrofe i vor Seng,
og trodskyldigt lode vi os nare.

O, men Jer! ! naar I har Ilden slugt,
intet kan Jer Natterod forstørre.
I Jert Telt, som at der tæt er lugt
kan I have Eders paa det tøre.

»Helle for den, som der i rette Tid
blev Nirvanas Søn«, en Digter sjunger.
Ja, men ogsaa Helle siger vi
dem, at der blev født som Ulveunger! !

At det ikke med mig selv er skædt,
det er ikke mere end som biligt,
men det er det ærkelige ved det
at min ældste Søn kom lidt for tiligt.

Tænd da Baalet! ! Lad det flamme frit! !
Lad ej Mismod spære Vej mod Maalet! !
er en Skyd for Haabets Sol end glidt,
synk ej Hodet, kast det glad paa Baalet! ! !

Indlysende - -

Han havde bestilt Kyllingesuppe, og efter at
have smagt paa den sagde han til Sam, Tjeneren:

»Hvad er dog det, De har givet mig?«

»Ih, Hr., det er Kyllingesuppe.«

»Men der er jo ingen Kylling i.«

»Nej, men har Herren da nogensinde set, at
der er Hunde i Hundekiks?«

Kender du ham?

Han er ved at reg-
ne ud, hvor mange,
der kommer med i
Korpslejren.

GAMLE RAVN fortæller

Om Snigning...

»Naah, er det nu ogsaa nødvendigt, jeg ved godt, hvordan man skal snige sig, og forøvrigt faar vi aldrig Brug for det.«

Det kan godt være, at du ved alt om Snigning i Forvejen, men det kan jo være, du alligevel kan faa et Par Ideer her. Og Brug for at snige sig frem faar man paa de rigtige Terrænlege, Natøvelser, for ikke at tale om paa Woodcraftturene.

Naar du skal opsøge et Sted, hvor der er Ugler i Mosen, gaar du til at begynde med roligt og forsigtigt fremad; saa længe der ikke er Fare paa Færde, er der ingen Grund til at spille Tid og Kræfter paa at snige sig af Sted. Træd forsigtigt, ikke paa tørre Blade og Grene, ej heller paa en haard og gungrende Landevej. Gaa i Kanten af Vejen, i Rabatten, saa Græsset dæmper dine Skridt. Loft Fødderne, saa Græsset ikke rasler, sæt hele Føden ned paa en Gang, gaa i Skyggen. Naar du kommer nærmere, stjæler du dig af Sted. Dæk dig! — bag Stammer, Buske, Sten, Diger o. l. Skovmandsgang: Boj dig i Lænden,

saa du kun har den halve Højde. Hold Hænderne paa Knæene, saa din Balance er god. Vær elastisk i Leddene, saa du lynsnart kan skifte Vægten fra den ene til den anden Fod, hvis der skulde ligge en tør Kvist nedenunder. Kig ikke over en Sten, en Stub o. l., men ved Siden af. Gaa ikke over en Bakketop, men snig dig udenom. Hold dig paa Baggrund af noget, som din Uniform falder sammen med; er det Nat, saa bind dit Tørklæde for Ansigtet, saa det ikke lyser hvidt, og træk Hatten ned. Stands og lyt! Videre! Lyt igen! Var der ikke noget? Staa bomstille. Rør ikke en Muskel. Du skal blive staaende, til du er vis paa, hvad det var. Synk saa ned paa Knæ, og som en Kat glider du frem. Træk ikke Benene under dig, løft dem højt og sæt Knæene netop der, hvor du for havde Haanden. Stik ikke Bagdelen i Vejret. Kan du se den Forfulgte, saa bevæg dig, naar han bevæger sig, eller naar Vinden suser i Træer eller Græs, saa hores du ikke saa let.

Er Terrænet nu fladt uden Træer eller Buske, maa du ned paa Maven. Og nu maver du dig frem. Træk det ene Knæ op ved Siden af dig og stræk den anden Arm langt frem, og forsigtigt — forsigtigt flytter du nu Kroppen fremover. Lad være med at puste som en Flodhest, glid frem som en Slange. Kamuflér dig ved at stikke Græs ell. lign. i Hatteremmen, læg Mos eller lignende paa Skyggen, men saadan, at du falder sammen med Omgivelserne.

Skal du undgaa enhver Bevægelse, saa kravl som en Sælhund. Du løfter hele Kroppen og holder den helt vandret, idet du kun støtter paa Underarme og Tæer, Lad Bagen blive nede, den maa ikke stikke i Vejret, Kroppen skal være helt strakt og spændt. Og saa gaar du fremover ved at flytte Tærne og Underarmene. Saadan noget maa man øve sig paa, det gaar ikke af sig selv lige med det samme.

Jeg skal ogsaa fortælle dig lidt om nogle Lege og Øvelser, som I kan træne med. For at lære at opøve Høresansen og Evnen til at bevæge sig lydløst, dejer Patruljen sig i to Partier. Alle tager nu Tørklædet for Øjnene, saa det er mørkt — ikke snyde. Nu holder det ene Parti f. Eks. en Kæmpehøj besat, mens det andet skal snige sig op og hente en Spejderhat paa Toppen af Kæmpehøjen. Saa snart en af Angriberne er rørt af Forsvarerne, er han ude af Legen. En anden Leg: Det ene Parti er Smuglere og skal snige sig igennem et Omraade, som det andet Parti, Tolderne, holder besat. Eller: Patruljeføreren sætter sig i Terrænet, og Patruljen fjernede sig straaelformet fra ham ca. 50 m. Paa PF's Signal sniger alle sig ind mod ham. Saasnart PF opdager en, rejser denne sig op paa det Sted, hvor han blev opdaget. Den, der kommer nærmest, har vundet.

KORPSET RUNDT!

De tre Vandringsmænd

fra 1. Esbjerg Trop, der for nylig var paa 100 km-Turen, startede Sondag Morgen Kl. 7,20. Da vi skulde i Skole om Mandagen, var der ikke Tid til Søvn undervejs. Vi klarede Turen paa 18 Timer, hvilket maa siges at være helt pænt, ikke mindst i Betragtning af, at to af Deltaerne var 13 og 14 Aar gamle.

Saa fik Horsensspejderne deres Hytte

Sondag den 10. Juni kunde Erik Menved og Vitus Berings Troppe og Flokke holde Indvielse af deres nyerhvervede Hytte ved Urup Skov, ca. 15 km Vest for Byen.

For 3/4 Aar siden erhvervede Troppen kendt gammel Bondehus som Spejderne siden med Flid og Energi har sat i Stand og ombygget, saa at det nu er blevet til en herlig Week-end-Hytte.

Ved Indvielsen, der trods Regnen fik et smukt Forløb, talte bl. a. Raadsformændene, Godsejer Vagn Aage Hansen, der selv er gammel Spejder, og Repræsentanter for de blaa Piger og K.F.U.M.-Spejderne, lige som vi fik overrakt forskellige Gaver til Hytten.

Iøvrigt kan vi fortælle, at vi i Aar afholdt fælles Sommerlejr, Troppen set eller andet Sted paa Mols og Flokkene ved Sønderby Strand, samt at vi ved den nylig afholdte Halvaarsturering placerede os paa baade Første- og Andenpladsen.

140 Drengene i Drengeløj

Det maa kaldes noget af en Bedrift i disse Rationeringstider at gennemføre en Lejr for 140 Drengene fra odenseanske Kommuneskoler, saaledes som Odense Kolonne i Sommer præstere det. Drengene var inddelt i hele 20 Patruljer med 20 PF'er fra Odense-Troppene som Ledere. Maden blev lavet af Flokforere — og der blev spist! 1 Tonde Kartofler, 30 kg Kød, 20 kg Rugbrød, 25 kg Havregryn, 100 l Sødmælk og 80 l Kærnemælk pr. Dag — Det giver da

Fundet 16-9 i Højbjerglejren.

En Økse i Hylster mærket Falke. Henv. Korpskontoret.

Norsk Kretssjef

som har abonneret paa Spejdernes Magasin siden 1919 mangler nu Spejdernes Magasin 1945 Nr. 1 og 2. Er der nogen der kan hjælpe? Henv. Korpskontoret.

et Begreb om Rationernes Størrelse!

En saadan Lejr for Drengene, der ikke som Jer har Chansen for ellers at komme ud, er en Good-turn af Rang — gid Odenses gode Eksempel maatte smitte!

Vi ser...

at efter lange Tiders Plager har nu 1. Charlottenlunds Tropsblad »Stafetten« endelig likvide-

1.KL.SPEJDERE

PF Erik Torbensen, 1. Viby
PF Hans Funck Jensen, —
PF Bent Petersen, —
PF L. A. Christensen, 9. Aarhus

ILDBOR

SK S. Jungersen, 1. Silkeborg

VANDRINGER

60 km

PF Bent W. Jensen, 1. Viby
PA Mogens Christiansen, —
Eli Andersen, —
Bent Jensen, —
PA Carl J. Schmelzer, 1. Esbjerg

Birger Henriksen —
PA Georg Rønn, —
Bent Christensen, —
Anders E. Andersen, —
Arne Leif Pedersen, —

SK Tom Sjørslev, 2. Fr.berg

D. Møllman Ipsen, —
Chr. Steensgaard, —
PF Niels E. Svensson, —
PF Kaj Ludvigsen, —
Ib Knudsen, —

100 km

PF Høther Madsen, 1. Esbjerg
PA John Andersen, —
TF Hans Novrup, —
Sk. A. Rasmussen, 2. Sønderbro
Sk. Frits Opstrup, —
TF Otto Jensen, —

Erik Larsen, 6. Odense
Edvard Johannesen, —

VÆBNERE

PA Mog. Christensen, 2. Ordrup
PF Erik Torbensen, 1. Viby
PF Bent Petersen, —
PF G. Gregersen, 1. Charl.lund
PF J. Falck Larsen, Falkonersp.
PA Niels Nielsen, 5. Odense
Ib Carlsen, —
Sk. Tom Sjørslev, 2. Fr.berg
PF Kaj Ludvigsen, —

RIDDERE

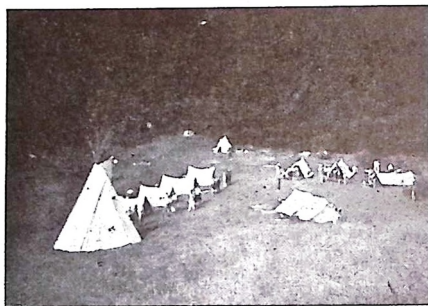
PF Per Skov, 2. Ordrup.
TA Leif Schnor, —
PF L. A. Christensen, 9. Aarhus.

KORPSET RUNDT (fortsat)

ret »Beffen, der skreg ...« og fredelige Tilstande synes nu atter at sænke sig over Troppen.

»Jens Bangs Trop«s Sommerlejr

Efter at Statsbanerne havde bragt os til Randers, startede vi mod Syd med 45 Spejdere og to Kærre for langs Gudenaen at vandre til Silkeborg-Søerne.

Vi havde herlige Lejrpladser undervejs — blev bagte i Solen og gennemblødte i Regnvej — kort sagt rigtigt Spejdervej. Den største Prøvelse var Turen langs den gamle Trækvej ved Gudenaen, hvor Kærreholdene sled saa det knagede i Tovene, men ovenpaa Vandreløjrens Strabadser ventede Standlejrens Glæder os ved Svej-bæk. Her havde vi drabelige Søsag med vilde Kannibaler, der havde overfaldet Lejren om Natten. Det lykkedes Fjenden at bortføre en af vore Spejdere, og lænket til et Træ paa Paradis-Øen maatte han udføre Slavearbejde. Han blev befriet, men under næste Søsag gik alle Baade under, med Indholdet flydende til alle Sider, og da den gamle Hjuldamper »Hjese« kom sejlende midt gennem alt Vraggodset, var der ogsaa nær kæntræt, da alle Passagererne nysgerrigt samlede sig paa den ene Side.

Ved Lejrbaalene havde vi Besøg af Silkeborg Spejdere, og ingen af Deltagerne glemmer de Af-tener, hvir Unos muntre Sange til Gitar satte Stemningen i Vejret, eller vores »Dragspel« med fire Mands Besætning. Den Sommerlejr gav Stof nok til Patruljedagbøgerne og vil ikke blive glemt af Deltagerne.

white-owl.

Sct. Laurentii Trop kalder

Da det er uhyre sjældent, I hører fra os, har vi hermed modtaget Tilbudet om ogsaa at komme med en Beretning, og her er den.

Lørdag den 8. September tog vi til »Bispegaarden« i Lejre; Week-end'en gjaldt den aarlige Tropsturnering. Da Patruljerne ankom til Lejrpladsen ved 18-Tiden, begyndte de straks paa de Opgaver, der i Forvejen var stillet dem; og da

Tropsføreren ankom tre Timere senere, var Lejren, som han ønskede det, noget vi naturligvis var stolte af, for Patruljerne havde arbejdet helt selvstændigt, da alle Førerne først kunde komme sent.

En af vore Skovmænd havde skaffet os nogle af de af Tyskerne efterladte Lys- og Signalbomber, som vi skulde bruge til Natøvelsen. Under denne blev vi delt i to Partier, Hipoer og Sabotører; Øvelsesgrundlaget gik ud paa, at Hipoerne skulde bevogte Banelinjen og forhindre Sabotørerne i at sprænge en nærmere beskrevet Viadukt i Luften. Sprængningen skulde selvfølgelig foretages med de før omtalte Lysbomber. Desuden skulde de hindre Sabotørerne i at modtage en større Vaabenladning. Kl. 23.15 fandt det første Sammenstød Sted, og der blev udkæmpet yderst haarde Kampe. Hipo fik Overtaget i Begyndelsen »indtil de tvunget af Omstændighederne trak sig planmæssigt tilbage«. Efter dette Nederlag afblæste Tropsføreren Øvelsen.

Hvilken pCt. Spejder er du?

- 0 % Jeg vil ikke gøre det.
- 10 % Jeg kan ikke gøre det.
- 20 % Jeg ved ikke, hvordan jeg skal gøre det.
- 30 % Jeg tror ikke, jeg kan gøre det.
- 40 % Jeg vilde ønske, jeg kunde gøre det.
- 50 % Jeg tror, jeg bør gøre det.
- 60 % Jeg bør gøre det.
- 70 % Jeg tror, jeg kan gøre det.
- 80 % Jeg kan gøre det.
- 90 % Jeg vil gøre det.
- 100 % Jeg gjorde det!

(Efter »Tjickerlicker«).

Endnu et Billede fra Nørrelydske Divisions store Turnering. Det historiske Øjeblik, da de første svenske Spejdere hilses velkommen til Danmark,